

ZAKOP ČASOVNE KAPSULE, 21. 5. 2019

V torek, 21. 5. 2019, smo metelkarji pripravili prireditev, s katero smo obeležili zaključek UNESCO projektov ter hkrati zakop časovne kapsule.

Kot UNESCO šola že več let sodelujemo v raznih projektih mreže, poleg tega pa smo tudi na šoli pripravili dva projekta, in sicer projekt OD PŠENIČKE DO POTIČKE, kjer poudarjamo ohranjanje kulturne in naravne dediščine, ter projekt DRUGAČNOST NAS BOGATI, kjer delujemo vzgojno s ciljem razvijanja spoštovanja in gradnje prijateljstva.

V letošnjem šolskem letu smo sodelovali pri več kot 15 projektih mreže, med drugim v projektu Meja, Pozdrav ptic miru, Menjam branje in sanje, Dediščina v rokah mladih, Po poti kulturne in naravne dediščine, Tvoj jezik, moj jezik, Učenec poučuje, Na mostovih ustvarjalnosti, Branje – moje sanje, 18. mednarodni tabor Premikamo meje v Pišecah, Pošljimo sapico prijateljstva, Izboljšajmo odnos do hrane, Drevo = življenje, Lahkih nog naokrog, Kralj Matjaž pod goro Peco ... Čaka nas še Večerja, ki je postala kar tradicionalna ob srečanju upokojenih delavcev. Obeležili pa smo tudi kar nekaj mednarodnih dni: dan žena, dan učiteljev, dan boja proti nepismenosti, mednarodni dan miru, mednarodni dan hrane, svetovni dan znanosti, dan strpnosti, dan človekovih pravic, dan spomina na holokavst, svetovni dan radia, mednarodni dan maternega jezika, svetovni dan poezije in danes tudi svetovni dan kulturne raznolikosti za dialog in razvoj.

V okviru projekta OD PŠENIČKE DO POTIČKE smo na šoli izvedli pohod po Mlinarjevi poti, imeli tehniški in kulturni dan ter različne delavnice. Projekt redno vključujemo tudi v ure pouka slovenščine, naravoslovja in družbe kot tudi v dejavnosti vrtca in prireditve. S projektom Od pšeničke do potičke želimo otroke učiti živeti z naravo ter jih seznaniti s pomenom kulturne in naravne dediščine. Želimo jim približati pomembnost skrbi za okolje in naš skupni dom, planet Zemlja. Naučiti delovati lokalno in globalno. Predvsem pa želimo, da bi se v tem svetu sodobnih tehnologij in dobrin za trenutek ustavili, pogledali okoli sebe, ter začutili lepoto svojega doma in pestrosti dobrin, ki nam jih nudi narava okoli nas. Začutili pa smo, da je potrebno več delati na medgeneracijskem sodelovanju in učenju, da je potrebno znanje, ki ga premorejo starejši, prenašati na mlajše otroke ter s tem dati možnost socialne vključenosti in pripadnosti tudi starejšim. Zato želimo, da projekt Od pšeničke do potičke v naslednjem šolskem letu temelji na medgeneracijskem učenju in druženju.

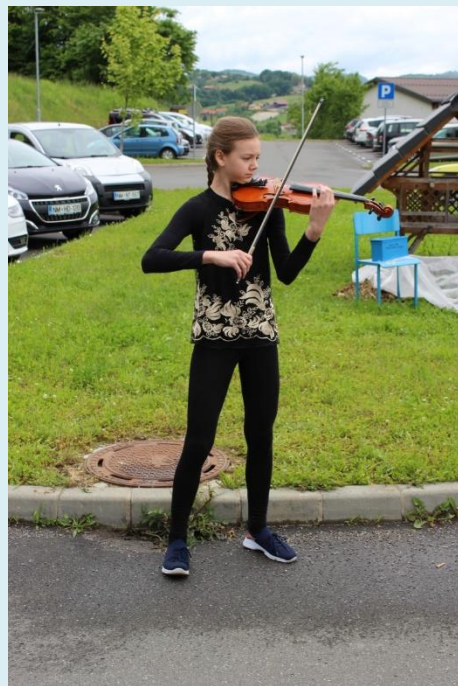
Projekt DRUGAČNOST NAS BOGATI smo na šoli vključili v kulturni dan, razredne ure, ure pouka slovenščine in v delavnice ter obeležitve posameznih mednarodnih dni. Projekt je vključen v prednostno nalogo šole po vzgojnem načrtu. Vključili smo ga v vsakodnevno delo z metelkarji, prireditve ter dejavnosti vrtca. S projektom Drugačnost nas bogati želimo učence ozavestiti o pomenu medkulturnega učenja in dialoga, strpnosti, sodelovanja v vse bolj raznoliki družbi ter pomenu miru in o spoštovanju človekovih pravic. Učence želimo z izkustvenim učenjem ozavestiti in pripraviti na življenje v sodobni, vse bolj medkulturni družbi. V projekt želimo vključiti naslednje teme: izobraževanje za trajnostni razvoj, globalno državljanstvo, zbliževanje kultur, otrokove pravice ter mir in človekove pravice.

Seveda pa smo k sodelovanju pri obeh projektih povabili tudi ostale UNESCO šole in odzvalo se jih je lepo število.

21. maja, obeležujemo svetovni dan kulturne raznolikosti za dialog in razvoj, zato smo se odločili, da ravno na ta dan združimo zaključek obeh projektov z zakopom ČASOVNE KAPSULE.

Odločili smo se, da v časovno kapsulo, nepredušno zaprto vojaško posodo, ki nam jo je podaril g. Jan Cerle, ujamemo duh časa. Posodo je pobarval devetošolec Fran Zupet, z napisi pa jo je opremila ga. Vida Cizel. Časovna kapsula je škatla z utrinki življenja danes. Če bi ga primerjali z življenjem v občini leta 1819, leta, ko se je v njej rodil Knoblehar, bi opazili spremembe in napredek, ki se je v teh 200 letih zgodil. Časovno kapsulo smo zakopali z namenom, da bodo čez 200 let, leta 2219, lahko primerjali takratno občino z občino danes.

Vanjo smo položili misli, ki so jih zapisali metelkarji ob Metelkovem dnevu, misli ravnateljice ge. Irene Čengija Peterlin, župana g. Jožeta Kaplerja, upokojenih učiteljic ge. Jožice Čelesnik, ge. Vere Perše in ge. Tončke Povše, devetošolke so zapisale, kakšni so občina, Slovenija, Evropa in Evropska unija danes. Vanjo smo dali številko šolskega in občinskega glasila, fotografije občine, risbice vrtičkarjev, mobilni telefon, Knobleharjevo poštno znamko ter denar v vrednosti kilograma kruha. Predvsem pa dobre misli in željo, da kapsula zdrži čim bolje in čez 200 let razširi naše dobre misli po škocjanski dolini.

Prireditev sta povezovali Ana Blatnik in Klara Žagar, Pesem o kruhu Tatjane Malec je recitirala Špela Gorenc, Pavčkovo pesem Vsi naši otroci pa sta deklamirali Manca Vene in Iza Junkar. Program je s flavto popestrila Ema Kapler, ki je zaigrala skladbo skladatelja Gariboldija, z violino pa nas je navdušila Tereza Zupet, ki je zaigrala odlomek iz skladbe Baletne scene Bollero skladatelja Beriota.

Po govoru gospe ravnateljice Irene Čengija Peterlin in gospoda župana Jožeta Kaplerja je sledil slavnostni zakop kapsule, ki so jo zakopali ga. ravnateljica in g. župan ter predsednica šolske skupnosti učencev devetošolka Julija Srpčič. Po zakopu je Julija g. županu simbolično predala ključ časovne kapsule z željo, da ga skrbno varuje ter preda našim potomcem, da bodo čez 200 let lahko kapsulo odkopali ter občutili utrip današnjih dni.

Upamo, da bo časovna kapsula varno in mirno počivala naslednjih dvesto let v škocjanski zemlji pod nageljni, simbolom slovenstva, ki smo jih zasadili nad njo. Ob koncu se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da smo lahko časovno kapsulo zakopali, predvsem pa ge. Patriciji Haler, ki je podala pobudo za časovno kapsulo ter ves čas skrbno bedela nad uresničitvijo projekta ter učiteljicama Katji Ploj in Ireni Pleterski, ki sta sodelovali pri pripravah prireditve.

Čisto ob koncu je sledila še pogostitev s pogačo kuharja Janez, ki je simbolno predstavljala zaključek UNESCO projektov.